

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de către inculpatul Panța Marius și de către avocatul acestuia Bolocan Ludmila, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Panța Marius xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.07.2018 – 26.06.2019;

Instanța de apel: 22.10.2019 – 19.10.2020;

Instanța de recurs: 09.12.2020 – 19.05.2021.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 26 iunie 2019, inculpatul Panța Marius xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 30 000 lei.

Inculpatul Panța Marius xxxxx învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată în procesul penal de către partea vătămată Zmuncilă Steluța. S-a dispus încasarea de la Panța Marius în folosul părții vătămate Zmuncilă Steluța suma de 1 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, inculpatul Panța Marius Vladimir, la data de 11 septembrie 2016, aproximativ pe la orele 15:00, aflându-se în loc public, în piața din str. xxxxx, mun. xxxxx, în mod intenționat, manifestând lipsă de respect față de societate, încălcând grosolan ordinea publică, cu cinism deosebit și realizând faptul că acțiunile sale ajung la cunoștința altor persoane, a agresat-o pe Zmuncilă Steluța, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.3105D din 08.11.2016, fractura osului metatarsian cinci a piciorului drept cu deplasare neînsemnată a fragmentelor, cauzată ca rezultat al acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și care cauzează dereglarea sănătății de lungă durată, fiind calificate ca vătămare corporală medie, producerea cărora nu este posibilă prin autoprovocare și prin cădere din poziția verticală.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 20 martie 2017, acțiunile lui Panța Marius xxxxx au fost încadrate în baza art.287 alin.(1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite cu încălcarea grosolană a ordinii publice și exprimând vădită lipsă de respect față de societate.

Ulterior, continuând acțiunile huliganice, Panța Marius Vladimir la 11.09.2016, aproximativ pe la orele 15:00, aflându-se în loc public, piața improvizată din str. M. xxxx, mun. xxxx, în mod intenționat, cu scopul cauzării leziunilor corporale, a agresat-o pe Zmuncilă Steluța, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.3105 D din 08.11.2016, fractura osului metatarsian cinci a piciorului drept cu deplasare neînsemnată a fragmentelor, cauzată ca rezultat al acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și care cauzează dereglarea sănătății de lungă durată, fiind calificate ca vătămare corporală medie, producerea cărora nu este posibilă prin autoprovocare și prin cădere din poziția verticală.

Potrivit aceleiași ordonanțe din 20 martie 2017, acțiunile lui Panța Marius au fost calificate și în baza art.152 alin.(1) Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței, a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul, în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Cebotari Denis prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Panța Marius să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Inculpatul Panța Marius să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 Cod penal a-i stabili inculpatului Panța Marius pedeapsa definitivă pe un termen de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat următoarele aspecte:

- instanța nu a luat în considerație probele acumulate la faza de urmărire penală ulterior cercetate în cadrul procesului de judecată, care dovedesc incontestabil vinovăția lui Panța Marius în comiterea atât a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, cât și de art.152 alin. (1) Cod penal, just calificate de către organul de urmărire penală;

- este eronată concluzia primei instanțe precum că, la caz a fost identificat unul din elementele constitutive ale infracțiunii stabilite la art.152 alin.(1) Cod penal și anume latura obiectivă, care s-a manifestat prin aplicarea violenței soldată cu vătămarea medie a integrității corporale, însă nu a identificat latura subiectivă a infracțiunii, deoarece violența (soldată cu vătămarea medie) a fost aplicată cu alte scopuri, și anume huliganice.

- instanța de judecată s-a condus de Recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție cuprinse în Hotărârea nr.4 din 19.06.2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, precum și de Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.6 privind modificarea și completarea Hotărârii nr.4;

- însă, potrivit Recomandărilor Plenului Curții Supreme de Justiție cuprinse în Hotărârea nr.4 din 19.06.2006 „cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, precum și de Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.6 privind modificarea și completarea Hotărârii nr. 4 din 19.06.2006 din 15 mai 2017, huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale sau fără cauzarea prejudiciului sănătății;

- în sensul art.287 Cod penal, prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupune nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă. Astfel, vătămarea corporală medie nu se include în vătămarea urmată în urma acțiunilor de huliganism;

- realizarea scopului pedepsei penale, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, precum și restabilirea echității sociale va fi posibilă doar cu izolarea acestuia de mediul normal de viață și scopul pedepsei stabilit în art.61 alin.(2) Cod penal, poate fi atins numai cu aplicarea față de inculpat a unei pedepse privative de libertate.

3.2. Partea vătămată Zmuncilă Steluța, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Panța Marius să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.287 alin.(1), 152 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei penale solicitată de acuzatorul de stat.

A dispune încasarea de la Panța Marius în beneficiul lui Zmuncilă Steluța prejudiciul material în mărime de 10 313 lei și suma de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea apelului declarat, partea vătămată a invocat următoarele argumente:

- la adoptarea sentinței, instanța de judecată a ignorat și nu a ținut cont de raportul de

expertiză medico-legală nr.3105/D din 08.11.2016 potrivit căruia în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, părții vătămate i s-a cauzat fractura osului metatarsian cinci a piciorului drept, cu deplasare neînsemnată a fragmentelor, care se califică ca vătămare medie (f.d.55);

- argumentele instanței de al achita pe Panța Marius în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) din Codul penal, sunt declarative și teoretice, iar temeiurile invocate în sentință sunt copiate din manualele de drept și din hotărârile Plenului Curții Supreme de Justiție, care au un caracter de recomandări;

- la judecarea cauzei, instanța de fond nu a stabilit existența altor împrejurări, decât cele constatate de către organul de expertiză medico-legală, în care părții vătămate i-a fost fracturat osul metatarsian cinci a piciorului drept, cu deplasare neînsemnată a fragmentelor, producerea căreia nu este posibilă prin autoprovocare sau prin cădere din poziția verticală;

- instanța de judecată nu a ținut cont nici de faptul că Panța Marius a săvârșit infracțiunile care i se incriminează, fiind în stare de ebrietate după consumul de alcool după întrebuințarea unor substanțe menționate la art.24 Cod penal;

- prima instanță nu i-a stabilit lui Panța Marius o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în art.75 Cod penal, care potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevede o răspundere mai aspră pentru infracțiunile săvârșite;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că, Panța Marius a comis aceste infracțiuni în timp ce antecedentele penale pentru infracțiunea pentru care fusese condamnat (art.264 alin.(1) Cod penal în anul 2018) nu erau stinse;

- pentru cauzarea prejudiciului nepatrimonial cauzat părții vătămate prin vătămarea integrității corporale medii, a solicitat să se încaseze de la partea civilmente responsabilă Panța Marius o despăgubire în bani, egală cu suma de 100 000 lei;

- concluziile instanței expuse în sentință în partea respingerii cerințelor privind încasarea de la Panța Marius a cheltuielilor pentru tratament sunt vădit eronate;

- în ședința de judecată partea vătămată a prezentat dovezile că a avut anumite cheltuieli pentru tratament, însă instanța nu le-a cerut pentru a le anexa la dosar în original, or, în atare situație instanța urma să indice în procesul-verbal că înscrisurile prezentate corespund originalului, în caz contrar, aceste înscrisuri urmau să-i fie întoarse pentru a le certifica;

- acordarea de către prima instanță a echivalentului bănesc de numai 1 000 lei este disproporțional durerilor și suferințelor psihice pe care partea vătămată le-a suportat.

3.3. Avocatul Ludmila Bolocan în numele inculpatului Panța Marius, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Panța Marius învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, să fie achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar în învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, să fie achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată, cu certitudine s-a constatat că fapta încriminată lui Panța Marius incorect a fost încadrată în baza art.287 alin.(1), 152 alin.(1) Cod penal, deoarece vinovăția ultimului nu a fost deplin dovedită în cadrul ședinței de judecată, prin declarațiile părții vătămate și a martorilor în coroborare cu alte mijloace de probă prezentate de acuzatorul de stat;

- raportul de expertiză medico-legală nr.3105D din 08.11.2016, prin care s-a constatat la partea vătămată existența vătămării corporale medii nu demonstrează existența unei legături cauzale dintre circumstanțele invocate și faptele lui Panța Marius, deoarece nu sunt întrunite elementele componentei de infracțiune prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, dar sunt întrunite elementele contravenției prevăzute de art.354 Cod Contravențional. Panța Marius s-a adresat părții vătămate cu cuvinte necenzurate, dar nu a amenințat-o cu violența, manifestând obrăznicie deosebită sau cinism, nu a călcat-o pe picior, astfel încât să-i fie cauzate leziuni de gravitate medie;

- din cumulul probelor prezentate de către acuzare nu s-a constatat cert cine a comis infracțiunea prevăzută de art.152 alin. (1) Cod penal. La locul comiterii faptei au fost prezente un conglomerat de persoane care din întâmplare ar fi putut să-i provoace părții vătămate fractura degetului de la piciorul drept, fapt care nu a fost elucidat în cadrul cercetării judecătorești. Au fost audiate selectiv unele din persoanele prezente la locul infracțiunii. Atât martorii cât și partea vătămată, audiați în ședință nu au văzut acest moment, și-au bazat declarațiile pe presupuneri, de aceea nu s-a constatat cu certitudine că acțiunile lui Panța Marius au fost însoțite de violența;

- în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele contravenției prevăzute de art.354 Cod Contravențional, de care instanța de judecată nu a ținut cont. Panța Marius a reacționat la observațiile părții vătămate, fiind ea cea care l-a provocat, inculpatul recunoaște că a folosit cuvinte necenzurate în exprimare, care se încadrează în huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice;

- nu a fost dovedit cu certitudine că anume Panța a Marius a călcat-o pe partea vătămată pe piciorul drept și i-a cauzat fractura osului metatarsian, amenințând-o sau aplicându-i violența. Prin urmare, Panța Marius pe capătul de acuzare ce i se impută inculpatului în temeiul art.152 alin.(1) Cod penal, urmează a fi achitat, deoarece fapta nu a fost comisă de el.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2020, apelul declarat de avocatul Ludmila Bolocan în numele inculpatului Panța Marius a fost respins ca fiind nefondat.

Au fost admise apelurile declarate de către procurorul Cebotari Denis și partea vătămată Zmuncilă Steluța, casată total sentința instanței de fond, inclusiv din oficiu, conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanța prin care:

Panța Marius Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis.

Procesul penal în privința lui Panța Marius Vladimir învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, a fost încetat pe motivul că fapta acestuia constituie contravenție prevăzută de art.354 Cod contravențional, iar în baza art.30 alin.(2) Cod contravențional, a fost încetat pe motivul prescripției răspunderii contravenționale.

Acțiunea civilă înaintată de Zmuncilă Steluța împotriva lui Panța Marius s-a admis parțial și s-a dispus încasarea de la Panța Marius în beneficiul lui Zmuncilă Steluța Ivan, suma de 312 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, pretențiile civile au fost respinse ca fiind nefondate.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că soluționând problema de drept referitor la calificarea faptelor prejudiciabile ale inculpatului Panța Marius, instanța de apel a constatat că, faptele prejudiciabile comise de inculpatul Panța Marius nu pot forma un concurs real de infracțiuni, deoarece din probele administrate la dosar rezultă că „violența” aplicată de inculpat față de partea vătămată a fost săvârșită tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice.

Instanța de apel a specificat că latura obiectivă a componenței infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal presupune două acțiuni: acțiunea principală – acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și acțiunea adiacentă – aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Pentru acțiunea de „violență” inculpatul nu poate fi recunoscut vinovat atât în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (1) Cod penal, cât și în baza art.152 alin.(1) Cod penal, deoarece aceasta ar duce la încălcarea principiului „non bis in idem”, inculpatul fiind condamnat de două ori pentru acțiunea de „violență”.

Prin urmare, instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.152 alin.(1) Cod penal și în baza art.354 Cod Contravențional.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, instanța de apel a constatat în conformitate cu art.385 alin.(1), pct.1)-4) Cod procedură penală că, inculpatul Panța Marius xxxxx, la data de 11.09.2016, aproximativ pe la orele 15:00, aflându-se în loc public, piața improvizată din str. M. xxxx, mun. xxxx, în mod intenționat, cu scopul cauzării leziunilor corporale, a agresat-o pe Zmuncilă Steluța, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.3105 D din 08.11.2016, fractura osului metatarsian cinci a piciorului drept cu deplasare neînsemnată a fragmentelor, cauzată ca rezultat al acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și care cauzează dereglarea sănătății de lungă durată, fiind calificate ca vătămare corporală medie, producerea cărora nu este posibilă prin autoprovocare și prin cădere din poziția verticală.

Totodată, instanța de apel a constatat că Panța Marius, la data de 11.09.2016, aproximativ pe la orele 15:00, aflându-se în loc public, piața improvizată din str. M. xxxx, mun. Chișinău, a acostat-o în mod jignitor pe partea vătămată Zmuncilă Steluța, prin care acțiuni a tulburat ordinea publică și liniștea părții vătămate, prin ce a comis contravenția

prevăzută de art.354 Cod Contravențional – *huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.*

Analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor a considerat că acțiunile infracționale ale inculpatului Panța Marius cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal – vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 , dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Panța Marius în baza art.287 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a constatat că aceasta nu poate forma un concurs real cu infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, din care motive instanța de apel conchide că fapta inculpatului constituie o contravenție administrativă prevăzută de art.354 Cod Contravențional – *huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.*

Totodată, instanța de apel a indicat că soluția instanței de fond de a-l recunoaște vinovat pe inculpatul Panța Marius de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal și de a-l achita de învinuirea înaintată în baza art.152 alin.(1) Cod penal, nu poate fi reținută ca fiind întemeiată, or, prin probele administrate la dosar s-a stabilit că vătămarea medie a integrității corporale a fost aplicată în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice și în acest caz, calificarea urma a fi reținută în temeiul art.152 alin.(1) Cod penal și art.354 Cod contravențional, or, principiul de neadmitere a sancțiunii duble a aceleași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceiași faptă.

Vinovăția inculpatului Panța Marius în comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate Steluța Zmuncilă care a indicat că inculpatul Panța Marius a călcat-o brusc cu piciorul lui drept peste piciorul ei drept, fracturându-i degetul cinci al piciorului drept. Declarațiile părții vătămate Steluța Zmuncilă coroborează cu declarațiile martorului Belousova Maria care a indicat că a văzut-o pe Stela la pământ, iar piciorul drept îi sângera, precum și cu declarațiile martorului Abzur Inessa, care la fel a indicat că a văzut-o pe Steluța Zmuncilă jos la pământ, nu a văzut cine anume a lovit-o, însă presupune că acesta a fost inculpatul, întrucât era cel mai agresiv și doar el lovea cu pumnul în mese. Prin conținutul raportului de expertiză medico-legală nr.3105 D din 08.11.2016, s-a constatat faptul că la Zmuncilă Steluța este prezentă fractură a osului metatarisian cinci a piciorului drept, cu deplasarea neînsemnată a fragmentelor, cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ce se califică ca vătămare medie.

De asemenea, instanța de apel a menționat că deși Panța Marius nu a recunoscut vina în comiterea contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional, vinovăția acestuia a

fost probată prin declarațiile părții vătămate, precum și prin probele scrise administrate la faza urmăririi penale, pe care instanța de apel le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente, utile și care coroborează între ele și demonstrează cu certitudine vina lui Panța Marius anume în comiterea contravenției prevăzute la art.354 Codul Contravențional și nu a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Codul penal, în concurs cu infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Codul penal.

Luând în considerație faptul că termenul prescripției tragerii la răspundere contravențională a expirat la data de 11.11.2017, instanța de apel a dispus încetarea procesului contravențional, pe motivul prescripției răspunderii contravenționale.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 77 Cod penal, de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Panța Marius, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, reținând faptul că inculpatul Panța Marius nu a recunoscut vina în comiterea faptei infracționale încriminate, a comis cu intenție o infracțiune mai puțin gravă, careva circumstanțe atenuante nu au fost reținute, dar a fost reținută circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni și fapte care au relevanță pentru cauză, antecedentele penale nu au fost stinse și a conchis că pedeapsă sub formă de 3 închisoare, cu executarea ei reală este echitabilă faptei infracționale săvârșite de către inculpat, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Cu referire la latura civilă a cauzei penale, instanța de apel a reținut că partea vătămată Zmuncilă Steluța a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea de la inculpatul Panța Marius a prejudiciului material în sumă de 10 313 lei, ca urmare a cauzării vătămarilor corporale medii și a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, ca urmare a cauzării durerilor fizice și a suferințelor psihice.

În acest context, instanța de apel a reținut că în susținerea pretențiilor de ordin material, reclamanta Zmuncilă Steluța a anexat conturi de plată și bonuri fiscale prin care se atestă că ultima a suportat cheltuieli pentru serviciile medicale în mărime de 312 lei, astfel în temeiul art.118 alin.(1) Cod procedură civilă și art.219 alin.(3) Cod procedură penală, și a dispus încasarea de la Panța Marius în beneficiul părții vătămate Zmuncilă Steluța suma de 312 lei, cu titlu de prejudiciu material. În rest, a respins pretențiile reclamantei despre încasarea prejudiciului material, deoarece reclamanta nu a prezentat careva probe pertinente și concludente care să ateste că ultima a suportat cheltuieli în suma solicitată în acțiunea civilă înaintată.

Cu referire la încasarea prejudiciului moral, instanța de apel reieșind din prevederile art.1423 Cod Civil (în redacția valabilă la momentul comiterii infracțiunii, în vigoare până la 01.03.2019), raportându-le la circumstanțele comiterii faptei și impactul asupra părții vătămate, consecințele survenite, atât pe plan fizic, cât și psihic, ținând cont și de explicațiile reclamantei la formarea cuantumului prejudiciului moral solicitat, a admis parțial acțiunea civilă înaintată în această parte și a dispus încasarea de la inculpatul Panța

Marius în beneficiul părții vătămate Zmuncilă Steluța suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

La caz, instanța de apel a considerat că, despăgubirile materiale pentru prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei, este echitabil și proporțional în raport cu suferințele fizice, dar și psihice care au fost provocate părții vătămate Zmuncilă Steluța în urma acțiunilor infracționale comise de inculpatul Panța Marius. În rest, instanța de apel a respins pretențiile reclamantei privind încasarea prejudiciului moral ca fiind excesiv de mari.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

5.1. Avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Panța Marius, care invocând temeiurile prevăzute art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, prin care Panța Marius să fie achitat în baza art.152 alin.(1) lit. a) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea recursului, autorul a invocat următoarele argumente:

- instanța de apel a comis erori de drept, condamându-l pe Panța Marius în lipsa unor probe suficiente și pertinente, fapte fiind calificate fără a avea un suport probant, în lipsa existenței legăturii cauzale;

- modalitatea de motivare a soluției, denotă faptul că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 și art.417 Cod de procedură penală hotărârea instanței nefiind motivată suficient, argumentele din apel fiind lăsate, în cea mai mare parte, fără apreciere;

- instanța de apel în lipsa unor probe noi, a pronunțat o sentință de condamnare, recunoscându-l pe Panța Marius vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, argumentând soluția prin aceleași mijloace de probă, cărora prima instanța le-a dat o apreciere diametral opusă;

- concluziile privind vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare, nu pot fi întemeiate pe presupuneri, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția sa, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului. Totodată instanța de judecată nu poate completa învinuirea cu circumstanțe care ar justifica și care ar putea agrava situația inculpatului.

5.2. Inculpatul Panța Marius, prin care a solicitat casarea totală a deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, motivând recursul ordinar declarat prin faptul că:

- instanța de fond a adoptat decizia potrivit Recomandărilor Plenului Curții Supreme de Justiție cuprinse în Hotărârea nr.4 din 19.06.2006 „cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, precum și Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.6 privind modificarea și completarea Hotărârii nr.4 din 19.06.2006 din 15 mai 2017, referitor la huliganismul;

- examinarea cauzei a avut loc prin intermediul teleconferinței, neavând acces liber la avocatul său pentru discuta confidențial poziția de apărare;

- în cadrul examinării cauzei a fost înaintat demers privind efectuarea expertizei cu

răspunderea la o singura întrebare, dacă anume inculpatul Panța Marius a avut posibilitatea de a o lovi pe partea vătămată în condițiile expuse în actul de învinuire. Demersul a fost respins ca neîntemeiat. Acuzatorul de stat și instanță de judecată intenționat au tăinuit declarațiile martorilor și probele cercetate, din care se constată că anume alte persoane sunt implicate în acte de vătămare corporală a părții vătămate;

- instanțele de fond nu au respectat prevederile art.6 al Convenției CEDO. Nu au fost audiați toți participanții acestui conflict, nu au fost audiați martorii apărării, cei care pot confirma alibiul său;

- inculpatului Panța Marius Vladimir are la întreținere copii minori, soția la moment se află în concediul pentru îngrijirea copilului, sunt unica persoana care susține familia, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu mă aflu, sunt recunoscut ca bolnav din mai multe motive medicale, necatînd la poziția nerecunoașterii vinovăției a colaborat cu ancheta și a declarat tot ce știe.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitînd inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

La caz, sunt declarate două cereri de recurs ordinar, depuse de inculpatul Panța Marius și de către avocatul acestuia, Bolocan Ludmila, recurenții invocînd temeiuri similare de casare a deciziei instanței de apel, astfel încât Colegiul penal se va expune în cumul asupra soluției de inadmisibilitate adoptate în privința acestora.

Din textul recursurilor declarate, se constată că recurenții invocă drept temeiuri pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanțele de fond au admis erori grave de fapt și de drept, care au afectat soluțiile instanțelor, exprimînd convingerea că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia în ce privește condamnarea inculpatului în baza art.152 alin.(1) Cod penal și în

baza art.354 Cod contravențional, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia.

Însă, în raport cu alegațiile recurențelor invocate în cererile de recurs, instanța de recurs constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației penale și procesual-penale.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticelor invocate în recursuri, se atestă că apărarea invocă nerespectarea de către instanța de apel a procedurii prevăzute de art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, în sensul că după pronunțarea sentinței de achitare, instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare pe aceleași probe care au fost examinate în prima instanță. Însă verificând alegațiile apărării în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide că acestea sunt declarative, deoarece reieșind din procesul-verbal al ședințelor de judecată, instanța de apel cu respectarea garanțiilor prevăzute în art.6 § 1 din CtEDO, a cercetat probatoriul administrat la dosar în conformitate cu principiile nemijlocirii și contradictorialității, sub acest aspect nefiind sesizate încălcări de procedură.

Astfel, instanța de recurs analizând procesele – verbale a ședințelor de judecată din instanța de apel, a reținut că partea acuzării a solicitat audierea martorilor Belousova Maria, Lupu Natalia și acordarea unui termen în vederea asigurării prezenței acestora, însă având în vedere că, martorii nominalizați se aflau peste hotarele țării, fapt confirmat prin extrasele din baza de date WEB ACCES(f.d.64, 65 vol. II), nu a fost posibilă asigurarea prezenței acestora în instanța de apel.

Prin urmare, instanța de apel a supus verificării declarațiile martorilor Belousova Maria, Lupu Natalia și Abzur Inessa, audiați în prima instanță în conformitate cu prevederile art.109 alin.(3) Cod de procedură penală, prin citirea lor în ședința de judecată, iar la finisarea cercetării judecătorești inculpatul și apărarea nu au avut obiecții.

Totodată, în instanța de apel au fost audiați pe viu inculpatul, inclusiv partea

vătămată Zmuncila Steluța, declarațiile căreia au constituit o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Colegiul penal reține de asemenea că autorii recursurilor prezintă versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanța de apel nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii încriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Panța Marius în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal și contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional.

Totodată, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că, la adoptarea soluției instanța de apel a respectat și aplicat corect prevederile legale cu privire la procesul de încadrare juridică a faptei, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, or decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

Colegiul penal reține că, instanța de apel dispunând cercetarea suplimentară,

multilaterală, completă și obiectivă a bazei probante administrate pe caz în raport cu limita învinuirii formulate, corect și indubitabil a conchis că învinuirea înaintată inculpatului Panța Marius în baza art.287 alin.(1) Cod penal, nu poate forma un concurs real cu infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, or, în acest caz, inculpatul Panța Marius, ar fi fost condamnat de două ori pentru aceeași faptă. Prin urmare procesul penal în baza art.287 alin.(1) Cod penal corect a fost încetat, iar fapta inculpatului a fost încadrată în baza art.354 Cod contravențional - huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice. Reieșind însă din faptul că termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere contravențională prevăzut de art.30 Cod contravențional a expirat, procesul contravențional întemeiat a fost încetat. Prin urmare solicitarea părții apărării de al achita pe Panța Marius este nemotivată.

Totodată, Colegiul penal constată că, inculpatul nu a indicat în cererea de recurs în ce constă ilegalitatea hotărârii contestate. Mai mult, în partea: „Argumentele recurentului” inculpatul Panța Marius, face referință la reglementări irelevante cazului.

În același timp, recurentul a indicat că procedura de desfășurare a procesului prin intermediul teleconferinței nu i-a oferit posibilitatea de a avea discuții confidențiale cu apărătorul său pentru elaborarea strategiei de apărare, însă cu referire la acest argument de ordin procedural, însă, Colegiul penal reține că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, nu au fost formulate careva cereri din partea apărării pentru oferirea posibilității de a avea discuții confidențiale, deși posibilitățile tehnice ale conexiunii prin mijlocirea tehnologiilor informaționale permit a realiza acest lucru.

Raportând motivele invocate în recursuri la materialele cauzei penale, Colegiul penal reține că argumentele invocate de recurenți nu își găsesc confirmare în speța dată, motiv pentru care le va respinge ca neîntemeiate.

Prin urmare, opozabil poziției susținute de recurenți, se relevă că, potrivit art.art.384 alin.(3), 410 alin.(1), 414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile a îndeplinit obligația legală de a supune verificării legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, drept urmare decizia cuprinde raționamente, care au dus la casarea inclusiv din oficiu a sentinței primei instanțe.

De asemenea, nu se impune necesitatea de a dezbate, prin alte argumente, alegațiile din cererile de recurs a apărătorilor, deoarece careva temeuri de casare *ex officio* Colegiul penal nu a stabilit.

Cele consemnate supra evidențiază că, instanța de apel a acordat o atenție cuvenită materialelor cauzei, respingând justificat și prin argumente temeinice versiunile părții apărării despre nevinovăția inculpatului pe art.152 alin.(1) Cod penal și contravenției prevăzută de art.354 Cod contravențional. Instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un

răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Panța Marius și de către avocatul acestuia, Bolocan Ludmila, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Panța Marius și de către avocatul acestuia, Bolocan Ludmila, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe ***Panța Marius xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **17 iunie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena